

Nr 1054

Av herr **Fagerlund m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 171, angående reformering av de gymnasiala skolorna m. m.*

(Lika lydande med motion nr 859 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 171 angående reformering av de gymnasiala skolorna m. m. föreslås (s. 584—585) att statsbidrag enligt samma bestämmelser som gäller för högre kommunala skolor skall fr. o. m. budgetåret 1966/67 utgå jämväl för uppförande av gymnasiebyggnader. Dock må dylikt bidrag efter Kungl. Maj:ts prövning kunna utgå även till byggnadsföretag som påbörjats tidigast den 1 juli 1964.

I gymnasieutredningens betänkande föreslogs att dylikt byggnadsbidrag skulle kunna utgå till byggnadsföretag som påbörjats tidigast den 1 juli 1963. Kungl. Maj:ts förslag att gymnasiereformens ikraftträdande skall uppskjutas ett år i förhållande till vad gymnasieutredningen föreslagit, vilket synes sakligt välgrundat, har uppenbarligen varit motivet till att Kungl. Maj:t ansett att tidpunkten för möjligheten att erhålla statsbidrag till gymnasiebyggen även borde skjutas ett år framåt. Enligt vår mening finnes emellertid inte tillräckligt bärande skäl för den konsekvensändringen.

Gymnasieorganisationens utbyggnad är en samhällelig angelägenhet av första ordningen. Inte minst gäller detta den eftersträfvade utvidgningen av teknisk gymnasieutbildning. Planering, projektering och utförande av dessa gymnasiebyggen tar en avsevärd tid i anspråk. Med hänsyn till att detta slags arbete med utveckling av gymnasieorganisationen och anpassning till den kommande gymnasie reformen helst bör komma i gång så snart som möjligt, bl. a. för att åstadkomma en samhällsekonomiskt och arbetsmarknadsmässigt angelägen utspridning av investeringsverksamheten, synes det inte berättigat att de kommuner, som före den 1 juli 1964 men efter den 1 juli 1963 påbörjat gymnasiebyggen, nu skall ställas helt utan möjlighet till statsbidrag. Det torde utan tvekan kunna påstås, att i varje fall de kommuner, som påbörjade sina gymnasiebyggen efter det gymnasieutredningen publicerade sitt betänkande i september 1963, ansett sig ha anledning utgå från att möjlighet till statsbidrag skulle föreligga för byggnadsarbeten igångsatta efter den 1 juli 1963.

En mycket försiktig och kommunegoistisk bedömning hade kunnat leda till att de kommuner som stod i begrepp att påbörja gymnasiebyggen vän-

tat därmed tills gymnasiepropositionen förelåg för att därmed garantera ett statsbidrag åt sig. Naturligtvis hade en sådan åtgärd varit från skolplaneringens och samhällsnyttans synpunkter synnerligen olycklig, och ingen gymnasiekommun torde ha förfarit på det sättet. Med hänsyn härtill synes det vara befogat att skapa möjlighet till statsbidrag även för kommuner som påbörjat gymnasiebyggen tidigast den 1 juli 1963, alltså från den av gymnasieutredningen angivna tidpunkten. Enligt uppgifter som under hand inhämtats från skolöverstyrelsen rör det sig endast om ett litet fåtal gymnasier som påbörjats under perioden 1 juli 1963—1 juli 1964.

Såväl Svenska stadsförbundet som Svenska kommunförbundet, vilka båda påyrkade ett års uppskov med gymnasiereformen, betonade starkt vikten av att statsbidrag till byggnadsarbeten finge på det sätt gymnasieutredningen föreslagit ändock utgå, efter Kungl. Maj:ts prövning, även till byggnadsföretag påbörjade tidigast den 1 juli 1963.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi, att riksdagen måtte besluta att statsbidrag till byggnadsarbeten för gymnasium, vilka påbörjats tidigast den 1 juli 1963, måtte efter Kungl. Maj:ts särskilda prövning kunna utgå enligt de regler som är avsedda att i övrigt träda i kraft den 1 juli 1966.

Stockholm den 12 november 1964

Bengt Fagerlund

Erik Magnusson

Rune Gustavsson

i Tumhult

i Alvesta

Gunnar Engkvist

Rune Johansson

Einar Gustafsson

i Norrköping

i Kärby

Harald J. Skoglösa

Elty Eriksson

Arvid Nilsson

i Lönsboda